

NTFR 2017/1515 Anbi-status stichting voor zendelingenwerk terecht ingetrokken, omdat niet aan kwantitatieve toets is voldaan

Rechtbank Den Haag 18 april 2017, nr. 16/762

Belastingjaar/tijdvak	31-12-2013	 Brondocument
Trefwoorden	geormerkte giften, particulier belang, uitgaven, vrije besteding	
Wetsartikelen	Wet IB 2001-art. 6.33 AWR-art. 5a AWR-art. 5b Uitv.reg. AWR-art. 1a	
Auteur	dr. D. Molenaar	
ECLI	ECLI:NL:RBDHA:2017:4165	

Samenvatting

Belanghebbende, een stichting, beoogt hulp te geven aan instanties en personen die het evangelie prediken. De feitelijke werkzaamheden van belanghebbende bestaan onder meer uit het tegen kostprijs auto's en woningen ter beschikking stellen aan zendelingen op verlof, het leveren van computers en computersupport aan zendelingen ten behoeve van hun werkzaamheden in het land waar zij als zending werken en het inzamelen van kleding voor hulptransporten naar onder meer Roemenië. De inkomsten van belanghebbende bestaan voor meer dan de helft uit giften. Daarvan betreft ten minste 39% zogenoemde geormerkte giften (giften specifiek bestemd voor een medewerker). Naar aanleiding van een op 4 november 2014 bij belanghebbende afgelegd bedrijfsbezoek is de anbi-status van belanghebbende vanaf 31 december 2013 ingetrokken. De rechtbank beslist dat de anbi-status terecht is ingetrokken. Weliswaar beoogt belanghebbende met haar doelstelling het algemeen nut en staan haar feitelijke werkzaamheden rechtstreeks ten dienste van dat doel (de kwalitatieve toets), maar belanghebbende voldoet niet aan de voorwaarde dat dit voor ten minste 90% gebeurt (de kwantitatieve toets), zoals op grond van art. 5b AWR eveneens is vereist. Voor de kwantitatieve toets zijn de uitgaven van belanghebbende bepalend en niet het tijdsbeslag dat aan de verschillende activiteiten is besteed. Van de geormerkte en doorgestoten giften moet dus niet het hiermee gemoeide tijdsbeslag in aanmerking worden genomen, maar de omvang van de hiermee gemoeide bedragen. Met de doorstoot van geormerkte giften, die meer dan 10% van de uitgaven van belanghebbende behelzen en waarover belanghebbende feitelijk niets te zeggen heeft, wordt het particuliere belang van haar vrijwilligers en bestuurders gediend en niet het algemeen belang. De rechtbank hoeft dan ook geen nadere berekening te maken van het totaalbedrag dat aan belanghebbende niet ter vrije besteding heeft gestaan.

(Beroep ongegrond).

Commentaar

Het ligt niet aan de doelstelling van deze stichting voor zendingswerk, want er is consensus met de Belastingdienst dat het doel in het algemeen belang is. De anbi-status stuit echter af op de nieuwe hype bij het anbi-team: de stichting zou een loketinstelling zijn die alleen maar geld doorgeeft en daarmee de particuliere belangen dient van degenen die ondersteund worden. Dus de stichting slaagt wel voor de kwalitatieve toets maar niet voor de kwantitatieve toets.

Het gaat erom dat 39% van het budget van deze stichting bestaat uit geormerkte giften, die specifiek gegeven worden voor bepaalde zendelingen. De rechtbank volgt de inspecteur dat het bestuur van de stichting niets te zeggen heeft over de besteding van deze giften en dat die dus niet in het algemeen belang gedaan zijn. Deze uitspraak is in lijn met HR 22 april 2016, nr. 14/06262, NTFR 2016/1271, over een loketinstelling. Eerder introduceerde de staatssecretaris van Financiën dit begrip in onderdeel 2.4 van het besluit van 19 december 2014, nr. BLKB2014/1415M, NTFR 2015/305.

Ik begrijp deze gedachtegang eerlijk gezegd niet. In dit geval is het duidelijk dat het zendingswerk in het algemeen belang is en waarom zou een geormerkte gift dan niet ook in het algemeen belang zijn? Waarom zou die gift zonder directe bestemming aan de stichting gegeven moeten worden, waarna het bestuur beslist welke zending ondersteuning krijgt? De stichting maakt het mogelijk dat de zendelingen hun algemeen nuttige werk kunnen doen en zoekt daar bijdragen voor; dan worden die naar mijn mening ook in het algemeen belang gedaan. De ondersteuning van de zendelingen is niet in hun particuliere belang maar juist in het algemeen belang.

De rechtbank beslist wel op een juiste manier dat het bij de kwantitatieve toets van meer dan 10% algemeen belang niet gaat om het tijdsbeslag van de activiteiten, maar om de hoogte van de uitgaven. Dit staat zo in de parlementaire behandeling van de Geefwet (zie r.o. 15 van de uitspraak). Daarmee is het belangrijker dat de geormerkte giften 39% van de uitgaven uitmaakten dan dat daar slechts 2% van de tijd aan werd besteed.

[1] Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam.